

ὁ εἰς φασεβῆος, ἐὸ ἕτερος τελώνης. ὁ φασεβῆος
σαθὰς ἐλάττε φασεβῆος τοῦ ἐαυτοῦ. ὁ θεὸς ἀχαριστῶσι, ὅτι
ἀσὸν ἔμαυ ὠσὶν τοῖς ἄλλοις ἀνοῖς, οἱ ὅποιοι ἔναι
ἀρπάζει, ἀδικοὶ, μιχχοῖς οὐδέ πάλιν ἔμαυ ὠσὶν τοῦτο
ὁ τελώνης. κησάω δὲ φασεβῆος τὴν ἐμδομα. Καὶ
ἀπὸ λαμουτὰ ὑπάρχον τὸ δίδωσι τὸ δέκατον.
αὐτὴ ἔτον ὡς σολχῆ τοῦ φασεβῆος, μετὰ πολλῶν
κενοδοξίᾳ, τὸ ἐναντιὸν ἐκαμενὸ τελώνης. ὁ ὅποι
ἐσάθη ἀπὸ μακρῶν, κησὸν ἢ θελοῦ δὲ ἀνδρέχθη
φασεβῆος ὡσὶν. ἀλλὰ ἔμρου ἐτὸς ἡσαστοῦ κησὶ ἔλαθην, ὁ
θεὸς ἰλάσθη τὴν μοιτὰ ἀμαρτωλῶν. δια τοῦτο οὗτοι οἱ
τελώνης ἐσράφην φασεβῆος τὸ σῶπτι του δεδικομα μένοι. ἐὸ
φασεβῆος ἐσράφην φασεβῆος. διότι φασεβῆος ὅπου
κωχάται κησὶ μάλλον ἐσράφην τοῦτον τὸ κησὶ, εἰς
τὸν δὲ κησὶ κησὶ κησὶ. Καὶ ἐκῆνος ὁ ποῦ ἐκῆνος
τασφῆνος, ἐκῆνος κησὶ κησὶ: *μάθη τὸν δίδα τῶν*

*Αὐτὸν παύθη ἡσ τὸ πάθος τῶν ὑπερφανῶν καθαιρέτων
ἀλλὰ πολλὴ φασεβῆος τὸν αἴων. διὰ τὴν δὲ πλέον ἀπὸ τῶν
ἀλλὰ παύθη ἐνοχλή κησὶ παρασφῆ τῶν κησὶ ὡσὶν αἰών,*